

200701230/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/15590 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

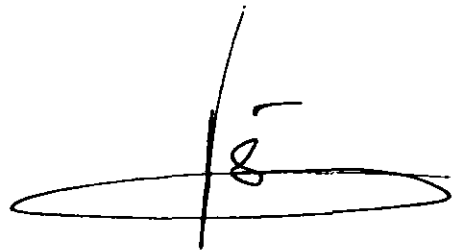
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

402

Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/15590

Datum uitspraak: 18 januari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Liberiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. N. Akbalik,

tegen

de Minister van justitie,
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2003 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 19 april 2002 om verlening van een verblijfsvergunning asiel afgewezen.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 25 februari 2004, heeft de rechtbank het beroep van eiser tegen dit besluit gegrond verklaard.

Bij besluit van 28 februari 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser wederom afgewezen.

Op 28 maart 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 november 2006. Eiser is niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Y.E.A.M. van Hal.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Liberia en behoort tot de Malinke (hierna: Mandingo) bevolkingsgroep. Eiser heeft nadat zijn ouders waren vermoord op vierjarige leeftijd samen met zijn oudere zus zijn land van herkomst verlaten. Vervolgens heeft eiser achtereenvolgens verbleven in Sierra Leone en Guinee. Vanwege oorlogsdreiging heeft eiser zowel Sierra Leone als Guinee moeten verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Het asielrelaas van eiser is onvoldoende zwaarwegend voor een geslaagd beroep op vluchtelingenschap. Verweerder verwijst daartoe allereerst naar de eerder genoemde uitspraak van deze rechtbank van 25 februari 2004. Voor zover eiser heeft aangevoerd dat de situatie in Liberia is gewijzigd, handhaaft verweerder het standpunt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft vanwege zijn Mandingo afkomst. Verweerder heeft de algemene ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2005 en 26 augustus 2005 in de beoordeling betrokken. Tevens heeft verweerder getoetst aan het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/43, hetgeen niet tot een ander oordeel heeft geleid. Niet is gebleken dat er sprake is van een geringe indicatie van op eiser betrekking hebbende gerichte daden van vervolging of van een risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) in verband met zijn afkomst. Eiser komt niet derhalve in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000. Evenmin komt eiser in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Ten aanzien van de dood van zijn ouders heeft eiser verklaard niet bekend te zijn met de oorzaak van hun overlijden, zodat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. Voorts heeft eiser geen individuele omstandigheden gesteld die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, zodat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning vanwege klemmende redenen van humanitaire aard. Er bestaat geen aanleiding om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Voorts komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Verweerder voert immers geen categoriaal beschermingsbeleid voor Liberia.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser stelt te vrezen voor vervolging vanwege zijn Mandingo afkomst. De Mandingo's hebben een zwakke positie in de Liberiaanse maatschappij en worden niet beschouwd als Liberianen. Het beleid van verweerder in WBV 2004/43 bestrijkt slechts de zaken van Liberianen die recent Liberia hebben verlaten. Ten onrechte is verweerder niet specifiek ingegaan op de positie van eiser. Eiser is lange tijd geleden vertrokken uit Liberia. Hij zal daardoor meer dan andere Mandingo's worden beschouwd als buitenlander. Dat hij als klein kind geen problemen heeft ondervonden betekent niet

dat hij die nu niet zal hebben bij terugkeer. Ter ondersteuning verwijst eiser naar het eerder genoemde algemene ambtsbericht van 10 januari 2005. Hieruit blijkt dat de positie van de Mandingo's kwetsbaarder wordt naar mate de situatie in Liberia zich normaliseert. Voorts beroept eiser zich op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder ingevolge artikel 4:84 van de Awb. Zijn ouders zijn door geweld om het leven gekomen toen eiser vier jaar oud was. Eiser heeft meerdere malen voor oorlogsgeweld moeten vluchten. In Liberia kent hij niemand. Tenslotte voert eiser in het kader van de zogenaamde d-grond aan dat de motivering in het voornemen afwijkt van de motivering in het bestreden besluit door de afwijzing in het voornemen te baseren op de eerste indicator van artikel 3.106 Vb 2000 en in het besluit op de derde indicator van dat artikel. Verweerder heeft ten onrechte geen nieuw voornemen uitgebracht.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtsstrijd betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden.

7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij persoonlijk heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Uit eisers verklaringen is niet aannemelijk geworden dat er sprake was van een specifiek op de persoon van eiser gerichte belangstelling vanwege zijn Mandingo-afkomst of anderszins, doch dat veeleer moet worden aangenomen dat eiser en zijn familie slachtoffer zijn geworden van een willekeurige oorlogsactie. De rechtbank verwijst in dit kader allereerst naar de uitspraak van deze rechtbank van 25 februari 2004. Vervolgens is de rechtbank met verweerder van oordeel dat uit WBV 2004/43 weliswaar blijkt dat personen van de Mandingo bevolkingsgroep in aanmerking kunnen komen voor een verblijfsvergunning asiel indien slechts in geringe mate blijkt wordt gegeven van op de persoon gerichte daden van verdragsrechtelijke vervolging of van een reëel en persoonlijk risico om bij uitzetting te worden onderworpen aan folteringen en of andere onmenselijke behandelingen, echter dat niet hetgeen eiser heeft aangevoerd daarvan niet is gebleken. Voorts overweegt de rechtbank evenals verweerder dat de informatie in de algemene ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 10 januari 2005 en 26 augustus 2005 niet tot een ander oordeel leidt. Hieruit kan niet worden afgeleid dat het enkel en vanwege het behoren tot de Mandingo bevolkingsgroep er sprake is van vervolging van de zijde van de Liberiaanse autoriteiten. Eiser dient persoonlijke feiten en omstandigheden aan te voeren die zijn vrees voor vervolging rechtvaardigen. Daar is eiser niet in geslaagd.

8. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat eiser niet aangemerkt kan worden als verdragsvluchteling en dat hij aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen. Dit leidt er tevens toe dat er evenmin grond aanwezig is voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

9. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voorts geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 aanwezig hoeven achten. Niet is gebleken dat hetgeen eiser over de dood van zijn ouders heeft verklaard, is te herleiden tot één van de in hoofdstuk C1/4.4.2.2 van de Vc 2000 limitatief opgesomde gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid. Eiser heeft immers verklaard dat hij niet weet op welke wijze zijn ouders zijn gedood. De rechtbank volgt voorts het standpunt van verweerder dat niet is gebleken dat er sprake is

Registratienummer: AWB 06/15590

4

van overige klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan eiser in het bezit gesteld zou moeten worden van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Voor zover eiser zich beroept op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder ingevolge artikel 4:84 van de Awb is de rechtbank van oordeel dat verweerder in hetgeen eiser heeft aangevoerd in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven voor toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Dat eiser als klein kind zijn land van herkomst heeft verlaten vanwege oorlogsgeweld en nu niemand meer heeft in Liberia acht de rechtbank daarvoor onvoldoende.

10. Ten aanzien van het beroep van eiser op de d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 november 2005 (LJN: AU6714) is de rechtbank van oordeel dat verweerder, gelet op de hem toekomende ruime mate van beoordelingsvrijheid, in redelijkheid heeft kunnen besluiten geen beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers uit Liberia van welke etnische afkomst dan ook, in te stellen. Dat de motivering van verweerder in het voornemen afwijkt van de motivering in het bestreden besluit acht de rechtbank in dit verband niet relevant, nu dit niet tot een ander oordeel kan leiden. Vast staat immers dat verweerder geen beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers uit Liberia voert, zodat eiser geen belang heeft bij de toetsing van de vraag of verweerder dit op de juiste indicator ingevolge artikel 3.106 Vb 2000 heeft gebaseerd. Eiser heeft niet gesteld en aannemelijk gemaakt dat een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

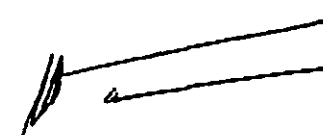
Voorafkopië conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 18 januari 2007 in tegenwoordigheid van mr. N.G.M. Roothans als griffier.

de griffier

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VERZONDEN OP

19 JAN 2007

Akbalik Advocaten

mr N. Akbalik
advocaat & procureur

Jonagoldstraat 13
6679 EM Oosterhout - Nijmegen

Tel: 024 - 356 38 06
Fax: 024 - 350 12 75

E-mail:
nakbalik@xs4all.nl
Website:
www.akbalikadvocaten.nl

Stichting
Beheer Derdengelden A&V
Girorekeningnummer: 4229733

Per fax: 070 - 365 13 80 tevens per post

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1005-C 16 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Nijmegen :16 februari 2007
Inzake : / Staat / asiel
Onze ref. :375J1201.hb
Dossiernummer :0204-18.4081
CRV-nummers :

Hoger Beroepschrift vreemdelingenzaken

Edelachtbare heer, mevrouw

1. (hierna te noemen appellant), geboren op van Liberiaanse nationaliteit, wonende althans verblijvende te . In deze zaak woonplaats kiezende aan de Jonagoldstraat 13, 6679 EM te Oosterhout gem. Nijmegen, ten kantore van mr. N. Akbalik, die namens hem dit beroepschrift indient en verklaart bepaaldelijk door appellant daartoe te zijn gevolmachtigd en als zijn gemachtigde zal op treden, zulks met recht van substitutie.
2. Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Arnhem van 18 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, met kenmerk Awb 06 / 15590 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 28 februari 2006 ongegrond heeft verklaard.

3. Appellant kan zich niet verenigen met de strekking en conclusie van deze uitspraak. Hij is van mening dat de beschikking van 28 februari 2006 rechtens onjuist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beslissing gegrond moeten worden verklaard.

Grief 1

Door geen uitdrukkelijke beslissing te nemen op het beroep van appellant op artikel 3 EVRM heeft de rechtbank met voormelde uitspraak in strijd gehandeld met de inhoud en strekking van artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht, krachtens welke bepaling de rechtbank een uitspraak dient te doen op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting.

Appellant heeft in de zienswijze van 16 februari 2006 een beroep gedaan op artikel 3 EVRM. Daarbij heeft hij gemotiveerd aangegeven bij terugkeer te vrezen om slachtoffer te worden van wraakneming van Liberiaan die de burgeroorlog familieleden hebben verloren en die daar de Mandingo de schuld geven. Ter motivering van dit standpunt heeft appellant een rapport van de UNHCR van 3 augustus 2005 overgelegd, waarin onder meer worden gesteld dat de Mandingo wordt geassocieerd met het regime van de voormalige president Doe en worden niet beschouwd als Liberiaan. Dit laatste geldt te meer voor appellant omdat hij al 15 jaar geleden is vertrokken uit Liberia. Hij heeft absoluut geen netwerk en kennis van de Liberiaanse samenleving meer. Hij meent dat hij daardoor eerder dan andere Mandingo het slachtoffer zal worden van mensenrechtenschending. Op grond van zijn asielrelaas en op grond van de aangevoerde feiten en omstandigheden is aannemelijk dat hij bij terugkeer zal worden behandeld in strijd met artikel 3 EVRM.

Tevens heeft appellant met betrekking tot een vergunning tot verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling aangevoerd dat hij ten tijde van zijn aanvraag minderjarig was. In de eerste beschikking was hem een vergunning tot verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling onthouden. Daartegen is bezwaar aangetekend. De beslissing is door de rechtbank Arnhem bij uitspraak van d.d. 25 februari 2004 met kenmerk AWB 03/11299 vernietigd. Cliënt heeft de rechtbank gevraagd om de bestreden beschikking te vernietigen wegens het feit dat verweerder nog geen beslissing heeft genomen inzake zijn recht op een vergunning tot verblijf als een alleenstaande minderjarige vreemdeling. De rechtbank heeft eveneens ten onrechte dit beroep buiten beschouwing gelaten.

Conclusie.

- a) **Op voorgaande gronden** verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren alsmede de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Arnhem waarbij het beroepschrift van appellant ongegrond is verklaard te vernietigen, met het verzoek om verweerder (minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie) te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Dit beroepschrift met een kopie van de uitspraak zend ik u heden per fax en per post, alsmede in kopie aan de procesvertegenwoordiger van verweerder.

Hoogachtend,

N. Akbalik

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'N. Akbalik', is written over a large, hand-drawn oval. The signature is stylized and cursive.